

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΜΑΪΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 2024 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #299

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΓΕΜΑΤΟ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 9-11 Αυγούστου: Ένα μεγάλο φεστιβάλ στο Ανήλιο

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ καλοκαιρινά μουσικά φεστιβάλ στην Ελλάδα φέτος, θα γίνει στις 9-11 Αυγούστου, στο χιονοδρομικό πάρκο Ανηλίου.
<https://typos-i.gr/article/9-11-ay-goystoy-ena-megalo-festibal-sto-anhlio>

2 Επανέρχεται το νερό στα Γιάννενα, αλλά...

ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ, μια διακοπή ρεύματος στο αντιλιοστάσιο της Κρύας, κράτησε σχεδόν μια αλόκληρη πόλη με λίγο ή καθόλου νερό, για περίπου μισή μέρα.
<https://typos-i.gr/article/epanerxetai-ne-ro-sta-giannena-alla>

3 Το αρχοντικό Πυρσινέλλα τη δεκαετία του '80

ΣΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ των οδών Αραβαντινού και Παπάζογλου στις αρχές της δεκαετίας του '80... Όταν η περιοχή ήταν μόνο εμπορική. Ήταν η εποχή που η κατάσταση του αρχοντικού Πυρσινέλλα απασχολούσε έντονα το Δημοτικό Συμβούλιο των Ιωαννίνων. Το αρχοντικό ήταν ένα από τα ακίνητα που κληροδότησε στην πόλη ο δήμαρχος Βασίλης Πυρσινέλλας.
<https://typos-i.gr/article/arxontiko-pyrsinella-th-dekaetia-toy-80>

4

Συν τέσσερις κόμβοι στην περιφερειακή οδό Ιωαννίνων

<https://typos-i.gr/article/syn-tesseris-komboi-sthn-perifereiakh-odo-iwanninwn>

Ο Τύπος χρειάζεται τη στήριξή σας

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr, είναι ένα ανεξάρτητο, συνεταιριστικό μέσο ενημέρωσης στα Γιάννενα, με τρεις εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο στα ΜΜΕ.

Είναι επίσης ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει και επιδιώκει να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές του. Γιατί το αναγνωστικό κοινό είναι πάντα αυτό που τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Και έτσι πρέπει. Αυτό που θέλουμε, είναι προοπτικά να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις συνδρομές των αναγνωστών και αναγλωστριών μας.

Η επιβίωση της δημοσιογραφίας, πόσο μάλλον σε τοπικό επίπεδο, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Με την προϋπόθεση της αλληλεπίδρασης και της συνειδητοποίησης του πραγματικού ρόλου ενός μέσου ενημέρωσης, ο «Τύπος Ιωαννίνων» ζητάει τη στήριξή σας.

Τη στήριξη του καθενός και της καθεμίας από εσάς που μας διαβάζει τόσα χρόνια και που μας εμπιστεύεται.

Κάνοντας μια συνδρομή μέσω του **Patreon**, με 5 ευρώ το μήνα, στηρίζετε την ύπαρξη του typos-i.gr και όλων των πραγμάτων που δημιουργούμε.

Από τις καθημερινές ειδήσεις και την ενημέρωση, μέχρι τις εκδόσεις, τα ντοκιμαντέρ κ.ο.κ.

Για να κάνετε τη συνδρομή, πατήστε το κόκκινο «κουμπί» στο τέλος του άρθρου ή απλά, τον εξής σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

Μέσω του Patreon, μιας πλατφόρμας στήριξης δημιουργών περιεχομένου, θα μπορείτε να βλέπετε είτε αποκλειστικό περιεχόμενο, άρθρα που ανεβαίνουν μόνο εκεί δηλαδή και όχι δημόσια, είτε να έχετε πρόσβαση νωρίτερα σε podcasts, ψηφιακά έντυπα, είτε να συμμετέχετε σε κληρώσεις για θεάματα που γίνονται στα Γιάννενα.

Επίσης, μπορείτε εκεί να δείτε όλο το **ντοκιμαντέρ By the Lake**, για τη μουσική σκηνή των Ιωαννίνων μεταξύ 1975-1995, αλλά και να κατεβάσετε **δύο ψηφιακές εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων.

Επιπλέον, κάθε συνδρομητής-τρια θα λάβει έναν κωδικό έκπτωσης για τον επόμενο τόμο «**25+1 ρετρό ιστορίες**» που θα κυκλοφορήσει το 2024.

Ουσιαστικά, μέσω του Patreon, κάνετε μια πάγια εντολή για κάθε μήνα μέσω της τραπεζικής σας κάρτας. Δεν πρόκειται να σας ζητηθούν τραπεζικοί κωδικοί ή ο,τιδήποτε προσωπικό. Το Patreon είναι μια αναγνωρισμένη και ασφαλής πλατφόρμα στήριξης δημιουργών.

Αν έχετε πρόβλημα στην εγγραφή, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας με mail ή στο messenger της σελίδας του Τύπου στο facebook, για πληροφορίες.

 BECOME A PATRON

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ '24:

Συναυλίες και παραστάσεις στα Γιάννενα και την Ήπειρο

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Το φετινό καλοκαίρι αναμένεται πολύ γεμάτο από πολιτιστικές εκδηλώσεις, στα Γιάννενα και στην υπόλοιπη Ήπειρο.

Τα γεγονότα, μεμονωμένα ή ως οργανωμένα φεστιβάλ αναμένονται περισσότερα και πιο δαπανηρά από ποτέ-ίσως ένα δείγμα ότι η Ήπειρος μπαίνει στον «χάρτη» ενός ιδιότυπου τουριστικού προϊόντος: του «συναυλιουρισμού».

Φέτος, εκτός από τις συνήθειες καλοκαιρινές περιοδείες καλλιτεχνών, συγκροτημάτων και θιάσων που θα περάσουν (καιρού επιτρέποντος) από τα υπαίθρια θέατρα της Ηπείρου, υπάρχουν και μερικές ενδιαφέρουσες περιπτώσεις μεγάλων παραγωγών.

Η πρώτη είναι η συναυλία των Thievery Corporation στις 8 Ιουλίου, στα Γιάννενα. Το αμερικάνικο ντουέτο είναι ένα τεράστιο εμπορικό όνομα, ειδικά στην Ελλάδα και το μέγεθος της παραγωγής είναι...

εξω-ηπειρώτικο. Το live θα προσπαθήσει να βάλει έναν εναλλακτικό χώρο στο συναυλιακό παιχνίδι, το συγκρότημα της Λιμνοπούλας, το οποίο δεν «έπιασε» ως συναυλιακό σημείο σε παλιότερες απόπειρες. Οι Thievery παραμένουν ένα σημαντικό μουσικό κεφάλαιο από μόνοι τους, κάνουν ένα συμπαγές και πολύ «ζόρικο» live και δεν είναι από τα θεάματα που χάνονται, ακόμα και αν τους έχεις ξαναδεί.

Η φετινή διοργάνωση θα βάλει το όνομά τους σε αντίστοιχες του παρελθόντος –σε επίπεδο παραγωγής– όπως οι Whitesnake, οι James και οι Scorpions. Η δεύτερη, είναι το φεστιβάλ στο Ανήλιο, στις 9-11 Αυγούστου, το οποίο διοργανώνει η εταιρία παραγωγής Novel Vox, η οποία διαθέτει μερικά από τα πιο «βαριά» ελληνικά συναυλιακά ονόματα.

Και εδώ υπάρχει η εισαγωγή ενός νέου «φεστιβαλικού» χώρου, του πάρκου στο Ανήλιο, που ήταν γνωστό κυρίως ως χειμερινός προορισμός.

Το Anilio Mountain Festival πατάει σε ένα σχετικά σίγουρο συναυλιακό μοντέλο: ορει-

νός προορισμός-γνωστά ελληνικά ονόματα (από Πάνο Βλάχο και Χατζηφραγκέτα μέχρι Πυξ Λαξ και Εισβολέα), που πέρυσι έδωσε μια από τις τεράστιες εμπορικές επιτυχίες του καλοκαιριού, στο Helmos Mountain Fest, που επαναλαμβάνεται φέτος, στις αρχές του καλοκαιριού.

Η τρίτη, είναι η επιστροφή της Στέγης του ιδρύματος Ωνάση στην Κόνιτσα. Το φεστιβάλ «Γιατί είναι μαύρα τα βουνά» επιστρέφει φέτος το καλοκαίρι στις 28-30 Ιουνίου στην Κόνιτσα, με μουσικούς από την Κροατία, την Κορυτσά, το Μεσολόγι, τη Βόρεια Μακεδονία, τις Πρέσπες, τη Θεσσαλονίκη κ.α. Θα περιλαμβάνει επίσης και προβολές.

Το συναυλιακό καλοκαίρι θα ανοίξει με ένα από τα παλιότερα φεστιβάλ στην Ήπειρο, που παραμένει εγγύηση ποιότητας, το Preveza Jazz Festival, στις 30 Μαΐου-2 Ιουνίου. Φέτος, ακρογωνιαίος λίθος είναι η Μαρία Φαραντούρη με τους Ντέιβιντ Λιντς-Τάκν Φαράζν και η τρομερή Funk Unit του Νιλς Λάντγκρεν (αλήθεια, δείτε αυτή τη μπάντα).

Επίσης, φέτος επιστρέφει και το Zero fest στη Λίμνη Ζηρού, στις 8-9 Αυγούστου, με lineup που αναμένεται.

Φυσικά, ένα πλούσιο συναυλιακό-θεατρικό καλοκαίρι δεν συνεπάγεται και διεύρυνση της εγχώριας πολιτιστικής παραγωγής. Διαχρονικά, τα Γιάννενα αποτυγχάνουν ή δεν αποπειρώνται καν να δημιουργήσουν ένα ορόσημο και τοπόσημο με καλλιτεχνική ταυτότητα, που να διεκδικήσει το χώρο του και να καθιερωθεί. Ακόμα και οι συντονισμένες προσπάθειες με ενδιαφέρουσες συμμετοχές και καλεσμένους-ες, δεν έχουν συνέχεια, ούτε οι αρχές δείχνουν ιδιαίτερη εμπιστοσύνη στον εγχώριο καλλιτεχνικό πληθυσμό, σε όλων των ειδών τις τέχνες.

Η κατάργηση του Πνευματικού Κέντρου Ιωαννίνων ως ανεξάρτητου φορέα δεν βοηθάει, δεν είναι όμως και η βασική αιτία.

Όσο δεν υπάρχει αξιόπιστος και συνεπής σχεδιασμός, το πολιτιστικό καλοκαίρι θα το φτιάχνουν οι προσκεκλημένοι, υψηλοί ή όχι...

Καλοκαίρι 2024: Εκδηλώσεις στα Γιάννενα και την Ήπειρο

Ακολουθούν οι ήδη ανακοινωθείσες επίσημα (όχι κλεισμένες ημερομηνίες ή απλώς γνωστά events, αλλά με επίσημες ανακοινώσεις και προπώληση):

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

4 Ιουνίου	Μιχάλης Χατζηγιάννης-Έλενα Παπαρίζου	(υπαίθριο θέατρο ΕΗΜ)
7 Ιουνίου	Νατάσα Θεοδωρίδου	(υπαίθριο θέατρο ΕΗΜ)
10 Ιουνίου	Δέσποινα Βανδή	(υπαίθριο θέατρο ΕΗΜ)
13 Ιουνίου	Έξι γυναίκες τραγουδάνε ηπειρώτικα	(υπαίθριο θέατρο ΕΗΜ)
15 Ιουνίου	Μίλτος Πασχαλίδης	(υπαίθριο θέατρο ΕΗΜ)
8 Ιουλίου	Thievery Corporation	Λιμνοπούλα
31 Αυγούστου	Ελ. Φουρέιρα-Άννα Βίση-Αντ. Ρέμος	πλατεία Μαβίλη

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

12 Ιουλίου	Θέατρο Ορφέας με το «Γάλα, Αίμα»	θέατρο της ΕΗΜ
17 Ιουλίου	Άμλετ σε σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλίδη με τους Αναστάση Ροϊλό, Ιωάννα Παππά, Μιχάλη Συριόπουλο	θέατρο της ΕΗΜ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ

30 Μαΐου-2 Ιουνίου	22° Preveza Jazz Festival	Πρέβεζα
28-30 Ιουνίου	Γιατί είναι μαύρα τα βουνά,	Κόνιτσα
8-9 Αυγούστου	Zero fest	λίμνη Ζηρού
9-11 Αυγούστου	Anilio Mountan Festival	Ανίλιο

Από Ραδοτόβι έγινε Ροδοτόπι

Το Ροδοτόπι είναι ένα χωριό που βρίσκεται σε απόσταση 11 χλμ. από την πόλη των Ιωαννίνων.

Ως τοπωνύμιο συναντάται στο χρυσόβουλλο του Ανδρόνικου Β' Παλαιολόγου το 1319, αλλά με τον τύπο Ραδοτόβι. Σύμφωνα με τον καθηγητή γλωσσολογίας Κώστα Ευ. Οικονόμου («Τα οικωνύμια του νομού Ιωαννίνων-Γλωσσολογική Εξέταση», ο τύπος «Ραδοτόβι» είναι κυριώνυμο και προέρχεται από σλάβικη λέξη που σημαίνει «εύθυμος, πρόθυμος».

Το χωριό άλλαξε αργότερα την ονομασία του σε Ροδοτόπι. Στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταγράφεται επίσημα με αυτόν τον τύπο το 1919. Το 1927, το χωριό έγινε Ροδοτόπι. Ο Κ. Οικονόμου γράφει ότι και οι δύο τύποι «Ραδοτόβι» και «Ροδοτόπι» προέρχονται από προέρχονται από παρετυμολογία προς τις ελληνικές λέξεις «ρόδο» και «τόπος».

Ο ιστοριοδίφης Στέφανος Μπέττης αναφέρει ότι το παλιό όνομα του χωριού, Ραδοτόπι, «έχει παραφθαρεί με τον καιρό και λέγεται από τους κατοίκους του και περιόικους Αρατόβ και οι ίδιοι οι κάτοικοι Αραβοτ'νοί. Η προσθήκη του αρχικού Α είναι συνήθης στην τοπική μας γλώσσα...».

Στο Ροδοτόπι, στους πρόποδες του λόφου Γαρδίκι, έχει βρεθεί ένας αρχαίος περίπτερος ναός που έχει ταυτιστεί με τον ναό του Αρείου Δία της αρχαίας Πασσαρώνας, πρωτεύουσας των Μολοσσών.

Τον ναό εντόπισε πρώτος το 1914 ο Δημήτρης Ευαγγελίδης. Στον τόπο επανήλθε δύο δεκαετίες μετά, ως καθηγητής Αρχαιολογίας, για να κάνει ανασκαφή και να αποκαλύψει τα κατάλοιπα του κτιρίου. Αργότερα, ο αρχαιολόγος Σωτήρης Δάκαρης ήταν αυτός που απέδωσε τον ναό σε λατρεία του Αρείου Διός. Ωστόσο έχουν κατατεθεί και απόψεις ότι ο ναός αυτός μπορεί να ήταν αφιερωμένος στην Άρτεμη Ηγεμόνη.

Όπως και να 'χει, η περιοχή του ιωνικού του Ροδοτοπίου αποτέλεσε σημαντικό θρησκευτικό και διοικητικό κέντρο κατά την αρχαιότητα.

10 ΚΑΙ 11 ΜΑΪΟΥ

Asplenium: Μια περφόρμανς στο Θυμωμένο Πορτραίτο

ΤΟ ASPLENIUM είναι μια performance σύγχρονου χορού, μουσικής και «ψηφιακών μέσων άμεσης σύνθεσης» όπως περιγράφει η A priori dance που διοργανώνει την εκδήλωση, στις 10-11 Μαΐου στο Θυμωμένο Πορτραίτο (21.00, είσοδος 10 ευρώ, προώληση 8 ευρώ), σε συνεργασία με τη Random Magnetic Moments. Καταρχάς, Asplenium είναι ένα είδος καλλιπυστικής φτέρης που καλλιεργείται στις γλάστρες των ελληνικών σπιτιών με λίγη φροντίδα, αρκετή υγρασία και περιορισμένο ηλιακό φως

Την καλλιτεχνική ιδέα, τη χορογραφική παρτιτούρα και την εκτέλεση, έχουν Ελεονώρα Ηλία, Δέσποινα Καπουλίτσα, Λία Βασδάρη, μουσική σύνθεση- ηχοτοπία: Δημήτρης Καραγεώργος, Ανδρέας Μονόπωλης
Ψηφιακές Εγκαταστάσεις, βίντεο και φωτογραφίες, ο Κωστής Εμμανουηλίδης.

ΘΕΑΤΡΟ

11 ΚΑΙ 12 ΜΑΪΟΥ

Θέατρο: «Υτογα, μια ξεχασμένη μέρα»

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ με το έργο του Ιταλού συγγραφέα Edoardo Erba «ΥΤΟΥΑ, μια ξεχασμένη μέρα», σε σκηνοθεσία Θωδωρή Γκόγκου, θα παρουσιάσει η Non Grata Productions στο Θέατρο «Κύκλος» (Αραβαντινού 14) στις 11 και 12 Μαΐου. Θα δοθούν συνολικά τέσσερις παραστάσεις: στις 19:00 και στις 21:00. Το έργο ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Η υπόθεση: Στις 22 Ιουλίου 2011, στο νησί Ουτόγια της Νορβηγίας, ένας ακροδεξιός εγκληματίας πυροβόλησε 69 από τους 560 νέους που είχαν συγκεντρωθεί ειρηνικά σε μια κατασκήνωση του Σοσιαλιστικού Κόμματος.

Τους ρόλους ερμηνεύουν: Θωδωρή Γκόγκος και Έλενα Μουνδρούβαλη. Μουσική επιμέλεια: Βασίλης Κονταξής.

Εισιτήριο: 15 ευρώ (<https://www.more.com/theater/utoya-mia-ksexasmeni-mera-periodeia/>). Τηλ. κρατήσεων 697 913 9705.

10, 11 ΚΑΙ 12 ΜΑΪΟΥ

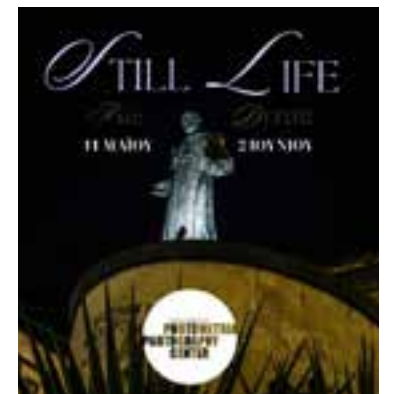
Θέατρο: «Ο λυγμός των σκυλιών»

ΤΡΕΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ παραστάσεις για το έργο «Ο Λυγμός των σκυλιών» του Γιάννη Παπάζογλου σε σκηνοθεσία Αθηνάς Ταικνιά και visual effects του Κωστή Εμμανουηλίδη θα δοθούν στις 10, 11 και 12 Μαΐου, στις 21:00, στο Θέατρο Actina (Αννης Κομνηνής 8).

Τους ρόλους ερμηνεύουν ο Παναγιώτης Γεωργούλας, η Άννα Παπανικολάου και η Αθηνά Ταικνιά. Απαραίτητη η κράτηση θέσεων στο 6974865401.

Εισιτήριο: 13€, 10€ το μειωμένο (ΑμεΑ, Φοιτητικά, Άνω των 65), Προώληση εισιτηρίων: Θέατρο Actina, Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης, more.com. Κρατήσεις: 6974865401 / 6972339675

ΕΚΘΕΣΗ

ΑΠΟ 11 ΜΑΪΟΥ

«Still Life»

του Άκη Δέτση

ΤΟ PHOTOMETRIA International Photography Festival (ΚΑ' Φεβρουαρίου 184) παρουσιάζει το έργο με τίτλο «Still Life», του Άκη Δέτση, σε μια έκθεση που θα διαρκέσει από 11 Μαΐου (εγκαίνια στις 20.00 παρουσία του φωτογράφου) μέχρι τις 2 Ιουνίου.

Η είσοδος είναι ελεύθερη. Η έκθεση θα λειτουργεί 17:00-21:00, Πέμπτη έως Κυριακή.

LIVE

11 ΜΑΪΟΥ

Spider Kickers στον Πολυχώρο Αγορά

ΟΙ SPIDER KICKERS, οι οποίοι εδώ και λίγο καιρό έχουν νέο δίσκο, το Necrosupper, θα παίξουν στα Γιάννενα στις 11 Μαΐου, στον Πολυχώρο Αγορά, «ανάμεσα» στα δύο μέρη της ευρωπαϊκής τους περιοδείας. Μαζί τους θα παίξουν οι Ιταλοί goth-death Desecrate και οι Lucenthia. Προώληση 10 ευρώ, πόρτα 12 ευρώ.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

1989: Η αποσύνθεση των Cure

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Το 1989 (γνωστό και ως «βρώμικο») είχαν συμβεί πάρα πολλά σημαντικά μουσικά γεγονότα. Ένα από αυτά ήταν το *Disintegration*, το όγδοο άλμπουμ των Cure και του Ρόμπερτ Σμιθ. Η μπάντα από το Κρόλι του Δυτικού Σάσεξ είχε ήδη κάποια εξαιρετικά επιδραστικά άλμπουμ στον χώρο του γκοθ-ηλεκτροπώπ κ.λπ. ήχου και μια σχετική εμπορική επιτυχία. Το *Disintegration* όμως θα ήταν άλλη φάση.

Σε αντίθεση με το κάπως χαρούμενο ποπ στίλακι των δύο προηγούμενων δίσκων, ο Σμιθ ήθελε μια επιστροφή στο κλίμα του *Pornography* και όχι τόσο πολύ «τελμιτελμιτελμι» και ερωτοτραγουδά. Ε, το κατάφερε.

Το *Lullaby* ήταν το πρώτο σινγκλ, το οποίο είχε συνοδευτεί και από ένα *cure* αισθητικής βίντεο κλιπ που παιζόταν σχεδόν κάθε μισάωρο από το Μtv τότε.

Επίσης, τον δίσκο αποτελούσαν εξαιρετικά κομμάτια όπως το *Fascination Street* και το ομώνυμο, αλλά και μια από τις κορυφαίες (ας πούμε) μπαλάντες που έχει γράψει ο Σμιθ, το *Homesick*.

Το κομμάτι που παρέσυρε τον δίσκο στην τριμεγεθή εμπορική του επιτυχία, ήταν το *Love Song*. Για άλλη μια φορά οι Cure δίνανε τον μελαγχολικό τόνο στον έρωτα, επαναλαμβάνοντας όλα κι όλα δύο δίστιχα.

Ο ήχος τους και η έκφραση του Σμιθ στα φωνητικά και στην πραγματική ζωή, ήταν ισχυρότατα. Ο δίσκος, εκτός από ο πιο μοσχοπουλημένος της μπάντας, αποτέλεσε το βήμα για να γίνουν ποπ stars, αλλά και να ξεκινήσουν μια πολύ πετυχημένη περιοδεία, την *The Prayer Tour*, η οποία τους έφερε και στη Νέα Φιλαδέλφεια στις 30 Μαΐου, ακριβώς μια μέρα πριν παίξουν στο ΟΑΚΑ οι Pink Floyd...

Πενέλοπε Κρουζ

Τη γνωρίσαμε κοριτσόπουλο, φέρνοντας έναν διαφορετικό φρέσκο αέρα με τη μεσογειακή ομορφιά της, τον πύρινο ερωτισμό της, το ξεχωριστό ταλέντο της. Η Πενέλοπε Κρουζ, η κορυφαία ηθοποιός της Ισπανίας, που έχει εδώ και χρόνια μπει με το σπαθί της ανάμεσα στα μεγαλύτερα ονόματα του παγκόσμιου κινηματογραφικού στερεώματος, συνεχίζει να είναι περιζήτητη, να αποτελεί εγγύηση για κάθε σκηνοθέτη και κάθε παραγωγή. Μία star, που καταφέρνει με μοναδική χάρη να μπαίνει στο εμπορικό σινεμά, να κάνει καλλιτεχνικές και κοινωνικές ταινίες αφύπνισης, να μάχεται για τα δίκαια των αδυνάτων, να διατηρεί ένα αξιοπρόσεκτο δημόσιο προφίλ, ενώ ταυτόχρονα παραμένει κι ένα εμβληματικό πρόσωπο των μεγάλων εταιρειών καλλυντικών.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 2000, που το Χόλιγουντ την υποδέχθηκε με τιμές, η Κρουζ έχει στο ενεργητικό της τέσσερις υποψηφιότητες για Όσκαρ κι

ένα βραβείο Όσκαρ β γυναικείου ρόλου για το «Βίκυ Κριστίνα Μπαρτσελόνα» του Γούντι Άλεν. Είναι η πρώτη και μοναδική Ισπανίδα που το έχει κερδίσει, ενώ έχει και τέσσερις υποψηφιότητες για τη Χρυσή Σφαίρα. Στην Ευρώπη έχει καταξιωθεί με πολλές βραβεύσεις σε Κάννες, Βενετία, Σεζάρ, Γκόγια, αλλά και στο απαιτητικό κοινό της.

Η Πενέλοπε Κρουζ, δεν είναι πλέον το καυτό κορίτσι, που μας αναστάτωσε από την πρώτη της ταινία, το περίφημο, λόγω κυρίως της παρουσίας της, «Jamón, Jamón», με το οποίο κατέστη ένα από τα πλέον δημοφιλή σύμβολα του σεξ, αλλά μία έμπειρη ηθοποιός, ερμηνευτικά άψογη και πάντα θελκτική. Η μούσα του Αλμοδοβάρ, είναι από σήμερα μία υπέροχη 50άρα και είναι έτοιμη να ανοίξει ένα νέο κεφάλαιο στην καλλιτεχνική της καριέρα και στη ζωή της, δίπλα στον σύζυγό της, Χαβιέ Μπαρδέμ, επίσης, εμβληματικό Ισπανό star.

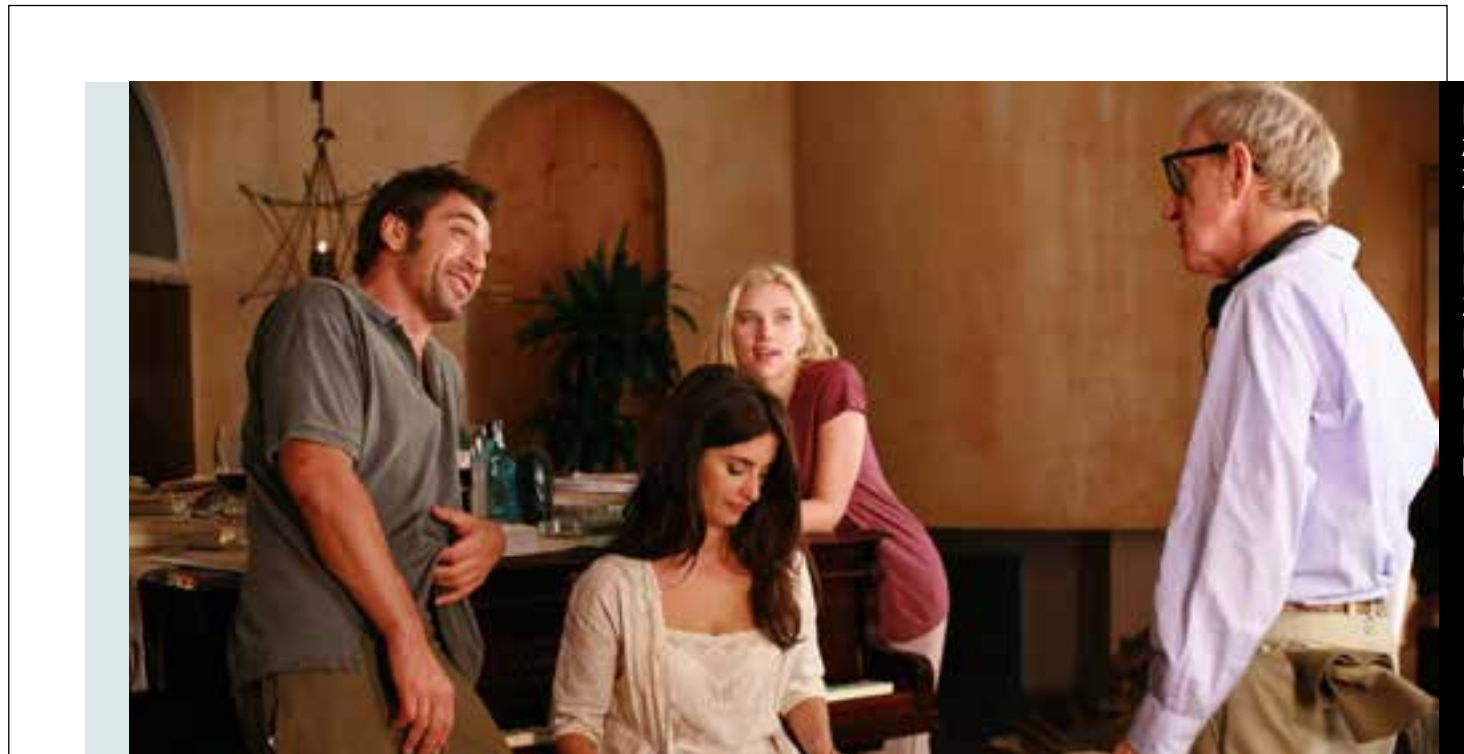
Η Πενέλοπε Κρουζ Σάντσεζ γεννήθηκε στο Αλκομπέντας στη Μαδρίτη στις 28 Απριλίου του 1974, από την Ενκάρνα, μία κομμώτρια και τον Εδουάρδο, έναν μηχανικό αυτοκινήτων από την Εξτρεμαδούρα, ενώ έχει ακόμη ένα μικρότερο αδελφό, τον Εντουάρντο, τραγουδιστή και μια μικρότερη αδελφή, τη Μόνικα, η οποία έχει μπει και αυτή στον χώρο του θεάματος. Η Πενέλοπε αρχικά είχε φιλοδοξία να γίνει χορεύτρια, κάνοντας μαθήματα κλασικού μπαλέτου για εννέα χρόνια. Το μπαλέτο θα τη βοηθήσει στη συνέχεια και στην υποκριτική, παρέχοντάς της την απαραίτητη πειθαρχία και προσήλωση σε αυτό που κάνει.

Η Πενέλοπε, θα πάρει στροφή προς τον κινηματογράφο όταν είδε το 1990 την ταινία του Πέδρο Αλμοδοβάρ «Δέσε Με» με τον Μπαντέρας και την Βικτόρια Αμπρίλ. Ήταν τέτοιος ο ενθουσιασμός της που άρχισε να πηγαίνει καθημερινά σε δοκιμαστικά και να τρώει απορρίψεις. Τελικά, θα καταφέρει να μπει στον χώρο έπειτα από μία ακρόαση σε ένα πρακτορείο ταλέντων, έχοντας να συναγωνιστεί περισσότερα από 300 κορίτσια.

Το 1992 θα κάνει το κινηματογραφικό της ντεμπούτο στη δραματική κομεντί «Jamon, Jamon» του Μπίγκας Λούνα, υποδύμενη την Σίλβια, μια νεαρή ανεξάρτητη κοπέλα που πρέπει να αντιμετωπίσει τη μητέρα του συντρόφου της. Το κορίτσι με τα ολόμαυρα μαλλιά, τα μεγάλα μαύρα μάτια, με το καθαρό και αγέρωχο βλέμμα της, το υπέροχο σαν ολόφρεσκη φράουλα στόμα, αλλά και τις υπέροχες αναλογίες του σώματός της, που φανέρωσε παίζοντας γυμνή σε ορισμένες σκηνές, θα την κάνουν ένα «τεράστιο σύμβολο του σεξ», σύμφωνα και με το περιοδικό People. Αμέσως μετά, θα συμμετάσχει στο καστ της πολυβραβευμένης ταινίας «Belle Époque» του Φερνάντο Τρουέμπα και θα παίξει μέχρι το 1996 σε ακόμη δέκα ισπανικές και ιταλικές ταινίες, ενώ είχε ήδη ταξιδέψει στη Νέα Υόρκη, για να σπουδάσει μπαλέτο και αγγλικά.

«ΚΑΥΤΗ ΣΑΡΚΑ»

Το 1997, πάντα σε ρόλους, όπου εξάπτει τα ερωτικά πάθη, η Κρουζ θα παίξει στην ισπανική κωμωδία «Ο Έρωτας Βλάπτει Σοβαρά την Υγεία», ενώ την ίδια χρονιά θα συναντήσει τον Πέδρο Αλμοδοβάρ, με τον οποίο θα αναπτύξει μία στενή καλλιτεχνική συνεργασία αλλά και μια σχέση ζωής. Η πρώτη τους ταινία, από τις έξι μέχρι στιγμής, ήταν η κομεντί «Καυτή Σάρκα». Το 1999 θα ξανασυνεργαστεί με τον Αλμοδοβάρ στην υπέροχη σατιρική κομεντί «Ολα για τη Μητέρα μου», υποδύμενη μια έγκυο καλόγρια που πάσχει από AIDS. Η ταινία, που απογειώνει τόσο

Γούντι Άλεν, Χαβιέ Μπαρδέμ, Πενέλοπε Κρουζ και Σκάρλετ Γόχανσον στο Vicky Cristina Barcelona (2008)

Όσκαρ

Η συνεργασία της με τον Γούντι Άλεν στην κομεντί «Vicky Cristina Barcelona», θα της χαρίσει και το Όσκαρ Β' γυναικείου Ρόλου το 2008 - η πρώτη Ισπανίδα ηθοποιός που κατακτά το χρυσό αγαλματίδιο. Το 2009 θα πρωταγωνιστήσει σε μία ακόμη ταινία του Αλμοδοβάρ, τις «Ραγισμένες Καρδιές», ενώ θα ακολουθήσει μία αποτυχία αυτή του μιούζικαλ «Εννέα», παρότι ήταν καλή (και πάλι υποψήφια για Όσκαρ Β γυναικείου ρόλου) και δίπλα στον ανυπέρβλητο Ντάνιελ Ντέι Λιούις.

Το 2010 θα πρωταγωνιστήσει στην τέταρτη ταινία του εμπορικότατου φραντσαίζ «Οι Πειρατές της Καραϊβικής», δίπλα στον Τζόνι Ντεπ, τον οποίο ξανασυναντά έπειτα από δέκα χρόνια και το ενδιαφέρον «Blow». Το 2012 θα παίξει στη σπονδυλωτή ρομαντική κωμωδία του Γούντι Άλεν «Στη Ρώμη με Αγάπη», ενώ τον επόμενο χρόνο θα συμμετάσχει στο καστ της ταινίας του Αλμοδοβάρ «Δεν Κρατιέμαι». Το 2017 θα παίξει σε δυο ταινίες, στη δραματική περιπέτεια «Εσκομπάρ» και στην ταινία μυστηρίου «Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές», το ενδιαφέρον ριμέικ του Κένεθ Μπράνα, το οποίο διαθέτει ένα σπουδαίο καστ.

την καριέρα του Ισπανού σκηνοθέτη όσο και της Κρουζ, θα λάβει εξαιρετικές κριτικές και θα γίνει παγκόσμια εισπρακτική επιτυχία.

ΚΡΟΥΖ... ΤΟΜ

Έπειτα από δυο τρεις αδιάφορες ταινίες, η Κρουζ θα πρωταγωνιστήσει στο πετυχημένο ψυχολογικό θρίλερ «Vanilla Sky» του Κάμερον Κρόου. Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων θα έρθει κοντά με τον συμπρωταγωνιστή της Τομ Κρουζ, με τον οποίο θα έχουν σχέση για τρία χρόνια. Το 2001 θα παίξει δίπλα στον Νικόλαο Κέιτζ στο αντιπολεμικό μελόδραμα «Το Μαντολίνο του Λοχαγού Κορέλι», που γυρίστηκε στην Κεφαλλονιά.

Το 2005 θα έρθει η ώρα για μια εξωτική ρομαντική περιπέτεια, τη «Σαχάρα», όπου θα ερωτευθεί τον συμπρωταγωνιστή της Μάθιου Μακόναχι. Τον επόμενο χρόνο θα παίξει μαζί με τη Σάλμα Χάγιεκ στο κω-

μικό γουέστερν «Λησπάρχινες», ενώ την ίδια χρονιά θα πρωταγωνιστήσει στην ταινία του Αλμοδοβάρ «Γύρνα Πίσω», όπου θα διαπρέψει και θα κερδίσει το βραβείο ερμηνείας στο Φεστιβάλ Καννών, ενώ έλαβε και υποψηφιότητες για το Όσκαρ Α' γυναικείου ρόλου και Χρυσής Σφαίρας.

ΤΑΙΡΙΑΣΤΟΣ ΜΠΑΡΔΕΜ

Το 2018 θα πρωταγωνιστήσει στο εξαιρετικό φιλμ του Ιρανού μεγάλου σκηνοθέτη Ασγκάρ Φαραντί, έχοντας δίπλα της τον ήδη από το 2008 σύζυγό της - και απολύτως ταιριαστό της - Χαβιέ Μπαρδέμ, με τον οποίο έχουν αποκτήσει και έναν γιο. Αμέσως μετά θα γυρίσει με τον Αλμοδοβάρ ακόμη δυο δράματα, το ενδιαφέρον «Πόνος και Δόξα», έχοντας δίπλα της τον Μπαντέρας και το σπαρτακτικό «Παράλληλες Μητέρες».

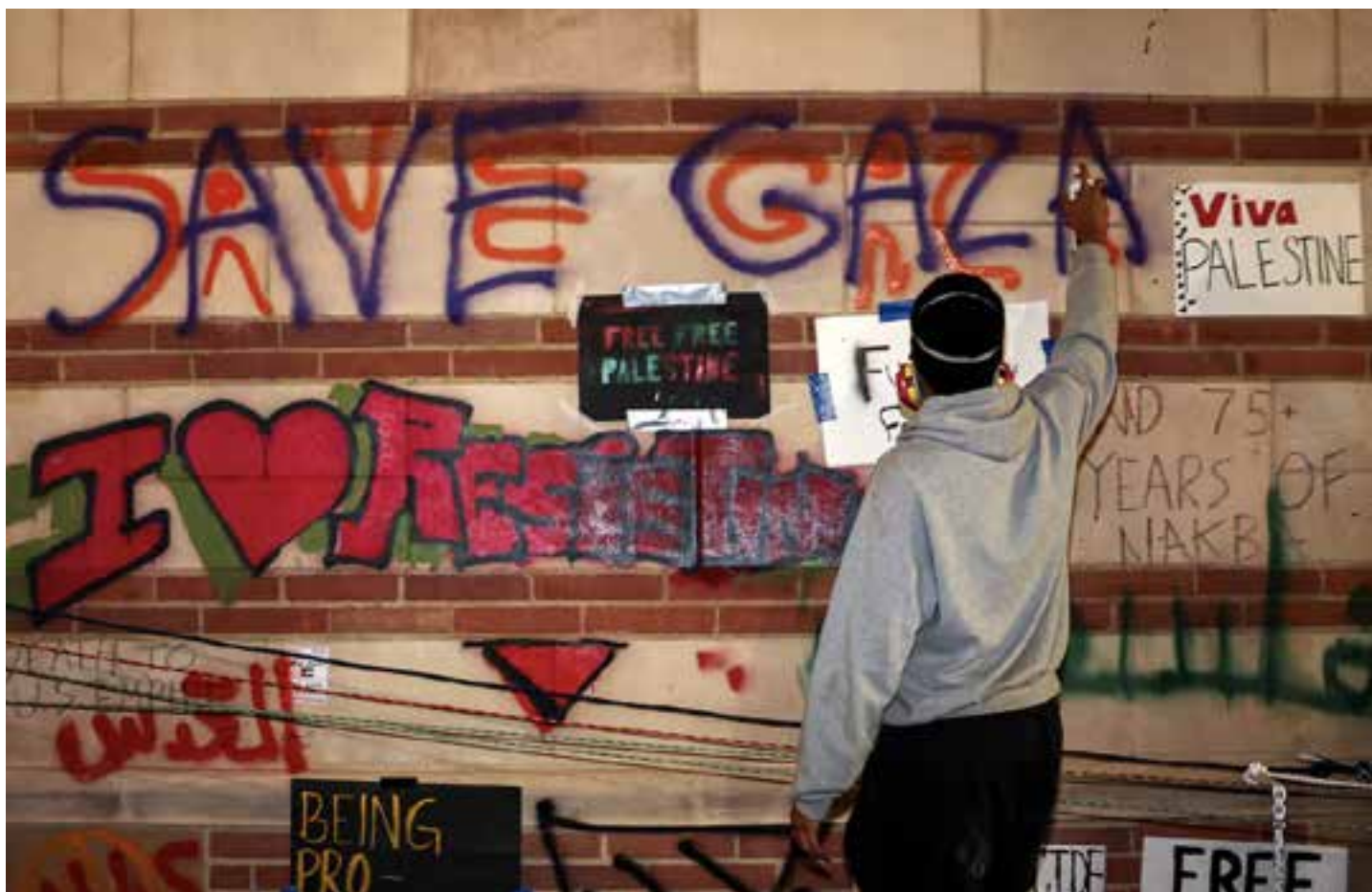
Πέρσι πρωταγωνίστησε στο έξοχο κοινωνικό δράμα αφύπνισης, για την οικονομική

κρίση στην Ισπανία και την αρπαγή των σπιτιών από τις τράπεζες, «Στα Άκρα», υποδύμενη έξοχα μία φτωχή και πεισματάρα εργάτρια. Τέλος, πριν από λίγους μήνες την είδαμε στο βιογραφικό δράμα του Μάικλ Μαν «Ferrari», παραδίδοντας μία θαυμάσια ερμηνεία.

Η Πενέλοπε Κρουζ παραμένει πολυσχολη - ήδη ετοιμάζει μια ταινία με τον Γούντι Άλεν - αλλά ποτέ δεν ξεχνά τους απλούς ανθρώπους, τους λαούς που δοκιμάζονται. Δεν έχει χάσει τη μαχητικότητα της, δουλεύοντας εθελοντικά στο Νεπάλ, την Ουγκάντα και την Ινδία, ενώ η Κρουζ συχνά πυκνά δίνει αρκετά χρήματα σε φιλανθρωπίες και συνεχίζει να ενδιαφέρεται για τις αγωνίες των απλών ανθρώπων. Το πανέμορφο κοριτσόπουλο, που κατέκτησε το Χόλιγουντ, αλλά δεν ξέχασε ποτέ τις ρίζες της, μας έχει πείσει πλέον ότι μπορεί να είναι ένα πραγματικό πρότυπο καλλιτέχνηδας.

ΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ

Οι Αμερικανοί φοιτητές και οι Άραβες σύμμαχοι

Οι Παλαιστίνιοι μπορεί να είναι ικανοποιημένοι που βλέπουν τις αμερικανικές πανεπιστημιούπολεις να ξεσπούν σε οργή για την επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα, αλλά ορισμένοι στον αποκλεισμένο θύλακα αναρωτιούνται επίσης γιατί δεν έχουν σημειωθεί παρόμοιες διαμαρτυρίες στις αραβικές χώρες τις οποίες θεωρούσαν επί μακρόν συμμάχους.

Διαδηλώσεις έχουν συγκλονίσει τα αμερικανικά πανεπιστήμια αυτή την εβδομάδα, με συγκρούσεις μεταξύ φοιτητών, αντι-διαδηλωτών και αστυνομίας, αλλά ενώ υπήρξαν κάποιες διαδηλώσεις στα αραβικά κράτη, δεν ήταν σχεδόν τόσο μεγάλες ή τόσο έντονες.

Οι λόγοι για τη συγκριτική ψυχία στις αραβικές πανεπιστημιούπολεις και τους δρόμους μπορεί να κυμαίνονται από το φόβο μήπως εξοργιστούν οι αυταρχικές

κυβερνήσεις μέχρι τις πολιτικές διαφορές με τη Χαμάς και τους Ιρανούς υποστηρικτές της ή τις αμφιβολίες ότι τυχόν διαμαρτυρίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν την κρατική πολιτική.

Οι Αμερικανοί φοιτητές σε ελίτ πανεπιστήμια μπορεί να αντιμετωπίσουν τη σύλληψη ή την αποβολή από τα σχολεία τους, αλλά πιο σκληρές συνέπειες μπορεί να περιμένουν τους Άραβες πολίτες που διαμαρτύρονται χωρίς κρατική άδεια.

Και οι Αμερικανοί φοιτητές μπορεί να αισθάνονται μεγαλύτερο κίνητρο να διαμαρτυρηθούν καθώς η δική τους κυβέρνηση υποστηρίζει και εξοπλίζει το Ισραήλ, ενώ ακόμη και οι αραβικές χώρες που έχουν πλήρεις διπλωματικές σχέσεις μαζί του έχουν επικρίνει έντονα τη στρατιωτική του εκστρατεία.

Όταν ερωτώνται σχετικά με τη σύγκρουση, οι Άραβες από το Μαρόκο μέχρι το

Ιράκ εκφράζουν σταθερά την οργή τους για τις ενέργειες του Ισραήλ και την αλληλεγγύη τους προς τους ταλαιπωρημένους κατοίκους της Γάζας, γεγονός που οδήγησε σε υποτονικούς εορτασμούς του Ραμαζανιού σε όλη την περιοχή τον περασμένο μήνα.

Κάποιες συγκεντρώσεις για την υποστήριξη των Παλαιστίνιων έχουν ξεσπάσει, ιδίως στην Υεμένη, όπου οι Χούθι έχουν ενταχθεί στη σύγκρουση με επιθέσεις κατά της ναυσιπλοΐας στην Ερυθρά Θάλασσα.

Και οι Άραβες σε όλη την περιοχή έχουν επίσης δείξει τη φρίκη τους για τον πόλεμο και την υποστήριξή τους στους συμπατριώτες τους Άραβες στη Γάζα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ακόμη και αν δεν έχουν βγει στους δρόμους.

Αλλά όποιος κι αν είναι ο λόγος για την έλλειψη δημόσιων διαμαρτυριών, ορι-

σμένοι άνθρωποι στη Γάζα κάνουν τώρα δυσμενείς συγκρίσεις μεταξύ της αναταραχής στις Ηνωμένες Πολιτείες και της αντίδρασης του κοινού που βλέπουν σε άλλες αραβικές χώρες.

Στην Αίγυπτο, η οποία συνήψε ειρήνη με το Ισραήλ το 1979 και όπου ο πρόεδρος Αμπντέλ Φατάχ αλ Σίσι έχει θέσει σε μεγάλο βαθμό εκτός νόμου τις δημόσιες διαμαρτυρίες, οι αρχές φοβούνται ότι οι διαδηλώσεις κατά του Ισραήλ θα μπορούσαν αργότερα να στραφούν κατά της κυβέρνησης στο Κάιρο.

Σε διαδηλώσεις που εγκρίθηκαν από το κράτος για τον πόλεμο τον Οκτώβριο, ορισμένοι διαδηλωτές ξέφυγαν από τη συμφωνημένη διαδρομή και άρχισαν να φωνάζουν αντικυβερνητικά συνθήματα, προκαλώντας συλλήψεις.

Στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο του Καΐρου οι δυνάμεις ασφαλείας είναι λιγότερο πιθανό να επέμβουν στην πανεπιστημιούπολη και έχουν σημειωθεί κάποιες διαμαρτυρίες. Αλλά ένας φοιτητής ακτιβιστής εκεί που ζήτησε να μην κατονομαστεί δήλωσε ότι θα μπορούσαν ακόμα να αντιμετωπίσουν συνέπειες για τη διαδήλωση.

«Το να συλλαμβάνεσαι εδώ δεν έχει καμία σχέση με το να συλλαμβάνεσαι στις ΗΠΑ. Είναι εντελώς διαφορετικό», είπε, προσθέτοντας ότι υπάρχει «ο παράγοντας του φόβου» που εμποδίζει πολλούς να βγουν στους δρόμους.

Στο Λίβανο, όπου η επιτυχία στις σπουδές έχει γίνει ακόμη πιο προσωπική σημασία για πολλούς νέους μετά από χρόνια πολιτικής και οικονομικής κρίσης που συρρίκνωσαν τις πιθανότητες για μελλοντική ευημερία, ο υπολογισμός αυτός είναι ακόμη πιο σκληρός.

Η πολύπλοκη ιστορία του Λιβάνου και άλλων αραβικών κρατών, όπως η Ιορδανία, που φιλοξενούν πολλούς Παλαιστίνιους πρόσφυγες, παίζει επίσης ρόλο στο ζήτημα των δημόσιων διαμαρτυριών.

Στο Λίβανο, ορισμένοι κατηγορούν τους Παλαιστίνιους για την πρόκληση του εμφυλίου πολέμου του 1975-90. Άλλοι φοβούνται ότι οποιαδήποτε ανοιχτή εκδήλωση υποστήριξης προς τους Παλαιστίνιους θα μπορούσε να καπελωθεί από την υποστηριζόμενη από το Ιράν Χεζμπολάχ, η οποία ανταλλάσσει πυρά με το Ισραήλ από την έναρξη της σύγκρουσης στη Γάζα.

«Ο αραβικός κόσμος δεν αντιδρά όπως το Κολούμπια ή το Μπράουν (αμερικανικά πανεπιστήμια) επειδή δεν έχουν την πολυτέλεια να το κάνουν», δήλωσε στο Reuters ο Makram Rabah, καθηγητής ιστορίας στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο της Βηρυτού.

«Η δυναμική της εξουσίας και ο τρόπος με τον οποίο αλλάζεις την αντίληψη της κοινής γνώμης είναι απλώς διαφορετικός στον αραβικό κόσμο σε σύγκριση με τις ΗΠΑ», είπε.